

तोरणः

तोयप्रिधियं, स्त्री, (प्रीणातीति । प्री+“इगु-
प्रधिति ।” ३।१।१३५। इति कः । तोयप्रिः प्रियो
यस्य ।) जवङ्गम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तोयनिधिः, पुं, (तोयानि निधीयन्ते । नि+
धा+किः । तोयानां निधिर्वा ।) समुद्रः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारः १।१।१।

“पूर्वापरौ तोयनिधी वगाह्य
स्थितः पृथिव्या इव मानदृक्ः ॥”)

तोयपिप्यली, स्त्री, (तोये जले पिप्यलीव ।)
काँचड़ा इति स्वातन्त्र्यलक्षणप्रकाशः । तत्-
पर्यायः । लाङ्गली २ शारदी ३ शकुनादनी
४ । इत्यमरः । २ । ४ । १११ ॥

तोयपुष्पी, स्त्री, (तोयेन बहुजलप्रदानेन पुष्पाणि
यस्याः ।) पाटलादृक् । इति शब्दमाला ॥

तोयप्रसादनं, स्त्री, (प्रसादयतीति । प्र+सद्+
णिच्+ल्युः । तोयस्य प्रसादनम् । अस्त्र फल-
योगेन जलस्य निर्मलत्वं भवतीति तथात्वम् ।)
कतकम् । इति भूरिप्रयोगः ॥

तोयप्रसादनफलं, स्त्री, (तोयप्रसादनस्य तोय-
प्रसादनाय वा फलम् ।) कतकफलम् । इति
रत्नमाला ॥

तोयफला, स्त्री, (तोयप्रधानं फलं यस्याः ।)
इन्द्रावः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तोयवल्ली, स्त्री, (तोये जलप्रधानस्थाने वल्ली लता-
सन्ततिर्यस्याः ।) कारवेक्षः । इति रत्न-
माला ॥ उक्ते इति भाषा ॥

तोयशुक्तिका, स्त्री, (तोयजाता शुक्तिका । प्राक-
पार्थिवादिवत् समासः ।) जलशुक्तिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

तोयसूचकः, पुं, (तोयं जलवर्षणं सूचयति रवे-
येति । सूच्+खुल् ।) भेकः । इति शब्दार्थ-
कल्पतरुः ॥

तोयाधिवाचिनौ, स्त्री, (तोयं जलप्रधानस्थलं
आधिवसतीति । अधि+वस+णिञिः । यद्वा,
तोयेन अधिवास इव संस्कारोऽस्थस्येति ।
इतिः ।) पाटलादृक् । इति रत्नमाला ॥

तोयादिवाचिन्विपाटः ॥ (पाटलाशब्देऽस्था
विट्तिर्जातया ।)

तोरणं, स्त्री, (तोलयति उन्नमयति मस्तकमिति ।
तुल+ल्युः । लस्य रः ।) कन्धरा । कच्छी ।
इति शारदावली ॥ १७४ ॥

तोरणः, पुं स्त्री, (तुतीर्षि लरया गच्छत्यनेनेति ।
तुर लरयं + करणे ल्युट् ।) बहिर्हारम् ।
इत्यमरः । २ । ३ । १६ । (यथा, कुमारः
७ । ३ ।

“भासोञ्जलतुकाश्चनतोरणानां
स्थानान्तरं स्वर्गं इवावभासि ॥”)

शूलहाराहाहाहारम् । इति कौकटादयः ॥
हाराये निखातस्त्रभयोपरनिबद्धं नानावस्त्र-
रत्नादिभ्यं घुराकारं यक्ष्यं तत् तोरण-
मिति बहवः ॥ उपरिखगादिशुक्तस्त्रादिद्वय-
निर्मितपुरादिबहिर्हारम् । इति साङ्गः ॥

वन्दनमावेति स्वातं इति केचित् । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥ (महादेवे, पुं । यथा,
महाभारते । १३ । १७ । ११७ ।

“तोरणस्तारणो वासः परिधीपतिखेचरः ॥”)

तोलं, स्त्री पुं, (तुल्यते परिधीयते इति । तुल+
कर्म्मणि घञ् ।) तोलकम् । यथा,—

“एकतोलं द्वितोलं वा त्रितोलं वेदतोलकम् ।
इतोऽधिकं नरः कृत्वा प्रायश्चित्तीयते ध्रुवम् ॥”

इत्यागमः ॥

तोलकं, स्त्री पुं, (तोलमेव+स्वार्थे कन् ।) श्राय-
ह्यमानम् । इति शब्दमाला ॥ अग्नीतिरक्ति-
परिमाणम् । तत्तु षोडशमासकः षष्ठवतिरक्ति-
परिमाणश्च । तोला इति भरि इति च भाषा ।

तत्पर्यायः । कोलम् २ द्रङ्गम् ३ वटकम् ४
कर्षार्हम् ५ । इति वैद्यकपरिभाषा । कर्षम् ६ ।

इति लौलावती ॥ (यथा, वैद्यकरसेनसारसंघे
ज्वराधिकारे दृष्टव्युरान्तके ।

“रसं गन्धं तोलकश्च जातीकीयफले तथा ।”

“किराततिलकं बालं तोलकश्च समाहरेत् ॥”)

तोषः, पुं, (तुष सन्तोषे+भावे घञ् ।) तुष्टिः ।
इति धरणिः ॥ (यथा,—

“देवश्च परमं तोषं जगाम च सहोमया ॥”

इति हरिवंशे । १७३ । १३ ॥

स्वायम्भुवमन्वन्तरगततुषितानां देवानामन्यतमः ।
यथा, भागवते । ४ । १ । ७ ।

“तोषः प्रतोषः सन्तोषो भद्रः शान्तिरिच्छतिः ।
इभ्रः कविर्षिः सद्भ्यः सुदेवो रोचनो द्विषट् ।
तुषिता नाम ते देवा आसन् स्वायम्भुवान्तरे ॥”)

तौचिकः, पुं, धनुराशिः । इति दीपिका ॥ (यथा,
दीपिकायाम् ।

“क्रियतावरिञ्जितमकुलीरलेयपाधेययूक-
कौर्पास्थाः ।

तौचिक आकोकेरो हृद्गोगन्धमं चेत्यम् ॥”)

तौतातिकं, स्त्री, (तुतातेन निर्वृत्तम् । तुतात्+
“तेन निर्वृत्तम् ।” ५ । १ । ७६ । इति ङक् ।)

तुतातमङ्गलतशास्त्रम् । यथा,—

“नैवाश्रावि गुरोर्भक्तं न विदितं तौतातिकं
दर्शनम् ।

तत्त्वं ज्ञातमहो न शालिकगिरां वापश्यतेः का
कथा ॥”

इति प्रबोधचन्द्रोदयः । २ । ३ ॥

तौतिकं, स्त्री, मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

तौतिकः, पुं, शुक्तिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तौर्त्यं, स्त्री, (तूर्त्यं सुरजादौ भवम् । तूर्त्यं+अण् ।)
तूर्त्यं सुरजादौ भवं शब्दरूपम् । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

तौर्थात्रिकं, स्त्री, (त्रयोऽंशा यस्य तत् । त्रि+
“संख्याया अतिशदन्तायाः कन् ।” ५।१।२२ ।

इति कन् । तौर्थात्रिकं त्रिकम् ।) तुल्य-
गीतवाद्यमिदं समुदितं त्रयं नाञ्च । इत्य-
मरः । १ । १ । ७ । १० ॥ नटसम्बन्धि तुल्यगीत-
वाद्यमिति त्रयम् । इति तट्टीकासारसुन्दरी ॥

(यथा, मनुः । ७ । ४७ ।

“ऋगयाज्ञो दिवास्वप्नः परिवादः स्त्रियो मदः ।
तौर्थात्रिकं वृथाया च कामजो दृशको गणः ॥”)

विष्णुश्चे गीतवाद्यतुल्यफलं यथा,—

“गायनं च प्रकुञ्चन्ति मम कर्मपरायणाः ।
तेषां यद्व्यतु फलं भूमे ! शृणुष्व गदतो मम ॥

थावन्ति चाक्षराश्रये गीयमाने यश्चिन्ति ! ।
तावद्दुर्घसहस्राणि इन्द्रलोकं मञ्जीयते ॥

रूपवान् गुणवान् सिद्धः सर्ववेदविदां वरः ।
निर्द्वं पश्यति वै वक्षपाणिं देवं न संशयः ॥

मङ्गलक्षैव जायेत इन्द्रलोकपथे स्थितः ।
सर्वकर्मगुणश्रेष्ठस्त्वापि मम पूजकः ॥

इन्द्रलोकात् परिभ्रष्टो मम गीतपरायणः ।
प्रसुक्तः सर्वसंसारान्मम लोकाय गच्छति ॥

यस्तु गायति सुश्रोणि । कौस्तुभश्चैव ज्ञादृशीम् ।
सर्वसङ्गं परित्यज्य मम लोकाय गच्छति ॥

यस्तु गायति गीतानि मम जागरणे सदा ।
सर्वसङ्गात् प्रसुक्तो वै मम लोकाय गच्छति ॥

एतत्ते कथितं देवि । गायनस्य फलं महत् ।
यस्य गीतस्य शब्देन तरेत् संसारसागरम् ॥*॥

वादित्रस्य प्रवक्ष्यामि तत् शृणुष्व वसुन्धरे ! ।
प्राप्तवान्मनुजो येन देवेभ्यः समतां स्वयम् ॥

सम्यत्कालप्रयोगेण सन्निपातेन वा पुनः ।
नववर्षसहस्राणि नववर्षशतानि च ॥

कुवेरभवनं गत्वा मोदते वै यदृच्छया ।
कुवेरभवनाद्भवतः स्वच्छन्दगमनालयः ॥

श्रथादितालसम्पत्तिर्मम लोकाय गच्छति ॥*॥

शुद्धमानस्य वक्ष्यामि तच्छृणुष्व वसुन्धरे ! ।
मनुजा येन गच्छन्ति छित्त्वा संसारसागरम् ॥

त्रिंशद्दुर्घसहस्राणि त्रिंशद्दुर्घशतानि च ।
पुष्करद्वीपमासाद्य स्वच्छन्दगमनालयः ॥

फलं प्राप्नोति सुश्रोणि ! मम कर्मपरायणः ।
रूपवान् गुणवान् शूरः श्रीलवान् सुपथे स्थितः ॥

मङ्गलक्षैव जायेत संसारपरिमोचितः ॥*॥

यस्तु जागरतो निर्द्वं गीतवाद्येन नर्तकः ।
जम्बुद्वीपं समासाद्य राजराजस्तु जायते ॥

सर्वकर्मसमाशुक्तो रक्षिता वै मञ्जीपतिः ।
मङ्गलक्षैव जायेत मम कर्मपरायणः ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

तौलं, स्त्री, (तुला एव । स्वार्थे अण् । स्वार्थिका
अपि प्रत्ययाः कचित् प्रकृतितो लिङ्गवचनान्व-
तिवर्षन्ते इत्युक्तेरस्य स्त्रीत्वम् ।) तुला । तुला-
राशौ, पुं । तौली । इति श्योतिषम् ॥

तौलिकः, पुं, (तुल्या तुलिकया जीवतीति । तुलि
+ठक् ।) चित्रकारः । इति शब्दमाला ॥

(तुलानिर्वृत्ते, त्रिः । यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
स्थाने १३ अध्याये ।

“शतं शतं तुलायान्तु सहस्रं दृष्टतौलिके ॥”)

तौलिकिकः, पुं, (तुलिकया जीवतीति । तुलिका
+ठक् ।) चित्रकारः । तत्पर्यायः । रङ्गा-
जीवः २ चित्रज्ञत् ३ । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
५५ ॥ तौलिकः ४ । इति शब्दमाला ॥